

- pääasia on ratkaistava
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen ja virheelliseen soveltamiseen. Tuomio näyttää erityisesti olevan virheellinen niiden perusteiden suhteen, joita unionin yleinen tuomioistuin on käyttänyt arvioidessaan käsitteitä (i) kohdeyleisö, (ii) tavaroiden ja (iii) tavaramerkkien samanlaisuus tai samankaltaisuus sekä (iv) kahden tavaramerkin välisen sekaannusvaaran olemassaolo.

- (i) Valituksenalainen tuomio on epäjohdonmukainen siltä osin kuin siinä on katsottu, että keskivertokuluttaja – joka on määritelty kohdeyleisöksi – on ”tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen” samalla kun siinä on kuitenkin siltä osin kuin on kyse konkreettisesti sen arvioimisesta, voiko keskivertokuluttaja todellisuudessa erottaa kahta selvästi erilaista tavaramerkkiä, katsottu, että keskivertokuluttaja on täysin keinotekoinen henkilö, joka ei voi itsenäisesti suorittaa melko helppoja arviointoja.
- (ii) Valituksenalainen tuomio on ristiriidassa sen yhteisön oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan tavaroiden samankaltaisuuden arvioimiseksi on otettava huomioon kaikki kyseisiä tavaroita koskevat merkitykselliset tekijät, joihin kuuluvat näiden tavaroiden luonne, käyttötarkoitus, käyttötavat, se, kilpailevatko ne keskenään tai täydentävätkö ne toisiaan, sekä niiden jakelukanavat. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole todellisuudessa ottanut huomioon mitään mainituista tekijöistä asiassa tekemänsä arvioinnin yhteydessä vaan se on katsonut ainoastaan, että hiusten värjäykseen ja värinpoistoon tarkoitettut tavarat ”sisältyvät” kosmetiikkaan ja että kyseisiä tavaroita on näin ollen pidettävä samanlaisina.
- (iii) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion siihen osaan sisältyy virhe, jossa unionin yleinen tuomioistuin ei sanamerkkiä yhdistelmämerkkiin vertaillessaan ole antanut riittävästi merkitystä jälkimmäisen tavaramerkin kuviosille, jotka eivät ole ensimmäisessä tavaramerkissä ja joilla kyseiset kaksi merkkiä voidaan erottaa toisistaan, ja rajoittanut arviointinsa pelkkään sanaosien vertailuun.

Valituksenalaisessa tuomiossa on lisäksi suljettu virheellisesti vertailun ulkopuolelle aikaisemman tavaramerkin ensimmäinen sana (Mc) eikä siinä ole otettu huomioon sitä, että kyseistä etuliitettä pidetään, jos se on nimen edessä ja sen vuoksi, että se on levinnyt laajalle, yleisesti alkuperältään skotlantilaisena sukunimenä, jonka kohdeyleisö – eikä pelkästään sen anglosaksinen osa – lausuu näin ollen englanniksi.

- (iv) Valituksenalaisessa tuomiossa on tehty virhe siltä osin kuin siinä on katsottu sekaannusvaaran olevan olemassa siitä huolimatta, että vertailtujen tavaramerkkien välillä on lukuisia eroja.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Valitus, jonka Sea Handling SpA on tehnyt 8.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-456/13, Sea Handling v. komissio, 25.3.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Sea Handling SpA, selvitystilassa, aikaisemmin Sea Handling SpA (edustajat: avvocato B. Nascimbene ja avvocato M. Merola)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-455/13 antama tuomio on kumottava
- Euroopan komission 12.6.2013 antama päätös Ref. Ares(2013)2028929, jolla hylätään SEA Handlingin pyyntö saada tutustua tiettyihin valtioneuvoston päätöksiä koskevaan SA.21420 – Italia/SEA Handling koskeviin asiakirjoihin, on kumottava
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste: oikeudellinen virhe, valituksenalaisen tuomion ristiriitaisuus ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin on kyse asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua tutkintatoimien tarkoitusten suojaa koskevasta poikkeuksesta.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se on katsonut, että komissio oli oikeutetusti soveltanut yleistä luottamuksellisuusolettamaa, kun kyse oli pyynnöstä saada tutustua tiettyihin nimenomaisiin asiakirjoihin. Tulkinta, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetyistä tutkintatoimien tarkoitusten suojaa koskevasta poikkeuksesta, asettaa asiakirjoihin tutustumista koskevalle oikeudelle uuden rajoituksen, joka on i) suhteeton asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan tavoitteisiin nähden ja ii) riittämättömästi perusteltu.

Ensimmäinen väite koskee sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin voi valittajan mukaan sallia komission käyttävän yleistä oletttamaa sellaisen valtioneuvoston päätöksiä koskevan asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön torjumiseksi, jossa on täsmällisesti ja yksityiskohtaisesti yksilöity pyydetyt asiakirjat. Asia on näin sitä suuremmallakin syyllä silloin, kun tällainen toimenpide sellaisessa asiayhteydessä, josta nyt on kyse ja jolle ovat ominaisia komission valitettavat menettelylliset virheet, johtaa siihen, että yleinen luottamuksellisuusolettama muuttuu olettamaksi, jota on mahdotonta kumota, ilman, että henkilö, joka pyytää oikeutta saada tutustua asiakirjoihin, voi riitauttaa sitä, mikä on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan tarkoituksen vastaista.

Toinen väite koskee sitä, ettei valituksenalaista tuomiota ole valittajan mukaan perusteltu asianmukaisesti, koska siinä ei ilmoiteta, millä perusteella unionin yleinen tuomioistuin pitää mahdollisena sellaisen oikeudellisen periaatteen soveltamista, joka on ilmaistu unionin tuomioistuimen 29.6.2010 antamassa tuomiossa komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), tapauksiin, joille on ominaista pyyntö saada tutustua ei koko asiakirja-aineistoon, vaan tiettyihin täsmällisesti ilmoitettuihin asiakirjoihin.

2. Toinen valitusperuste: oikeudellinen virhe valituksenalaisessa tuomiossa, koska siinä suljetaan pois mahdollisuus tutustua asiakirjoihin osittain.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että yleisen oletttaman soveltaminen oikeutti kieltäytymään paljastamasta pyydettyjä asiakirjoja, mikä merkitsi sen sallimista, ettei komissio antanut oikeutta tutustua kyseisiin asiakirjoihin osittain. Nyt käsiteltävässä asiassa ne edellytykset, jotka aikaisemmin olivat johtaneet siihen, että unionin tuomioistuin epäsi oikeuden saada tutustua osittain asiakirjoihin, joihin sovellettiin yleisiä luottamuksellisuusolettamia, eivät täyttyneet, eikä komissio voinut näin ollen perustellusti evätä oikeutta tutustua asiakirjoihin osittain sillä perusteella, että asiakirjat olivat osa hallinnollista asiakirjakokonaisuutta valtioneuvoston valvontaa koskevassa menettelyssä.

3. Kolmas valitusperuste: oikeudellinen virhe valituksenalaisessa tuomiossa, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole täyttänyt velvollisuuttaan tutkia asiakirjoja, joihin tutustumista koskeva pyyntö on evätty.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ole täyttänyt velvollisuuttaan tutkia asiakirjoja, joihin tutustumista koskeva pyyntö on evätty, ja koska se on katsonut, että se voi valvoa komission mainittua toimenpidettä tutustumatta kyseisiin asiakirjoihin.

4. Neljäs valitusperuste: ristiriitaisuus ja oikeudellinen virhe, koska unionin tuomioistuin ei ottanut asianmukaisesti huomioon, kuinka merkittäviä valituksenalaisen päätöksen tekomenettelyssä esiintyneet sääntöjenvastaisuudet olivat.

Valituksenalaista tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe, koska siinä kiistetään se, että komission tekemät menettelylliset virheet vaikuttivat valittajan kykyyn esittää näkemyksensä luottamuksellisuusolettaman soveltamisesta käsiteltävänä olevassa asiassa. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että kyseiset virheet olivat vaarantaneet tutustumisoikeuden pyytäjän menettelylliset oikeudet muuttamalla näin ollen tutkintatoimiin kohdistuvaa haittaa koskeva yleinen oletama, joka on suhteellinen oletama, olettamaksi, joka on mahdotonta kumota.

5. Viides valitusperuste: oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin on kiistänyt ylivoimainen yleisen edun olemassaolon.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se on katsonut, ettei asiassa voinut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen poikkeusten vastapainoksi vedota minkäänlaiseen ylivoimaiseen yleiseen etuun, ottamatta asianmukaisesti huomioon valittajan tältä osin esittämiä argumentteja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EYVL L 145, s. 43).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Apelacyjny w Warszawie (Puola) on esittänyt 17.6.2015 – Edyta Mikołajczyk v. Marie Louise Czarnecka ja Stefan Czarnecki

(Asia C-294/15)

(2015/C 311/23)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Edyta Mikołajczyk

Vastapuolet: Marie Louise Czarnecka ja Stefan Czarnecki

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluvatko asiat, jotka koskevat avioliiton pätemättömäksi julistamista toisen puolison kuoltua tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ soveltamisalaan?
- 2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kattaako edellä mainitun asetuksen soveltamisala sellaiset avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevat asiat, joista kanteen on nostanut muu toimija kuin toinen puolisoista?